

Sygn. akt IV U 104/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Urbańska-Woike
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 15 grudnia 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy A. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01 grudnia 2016 r. do dnia 31 marca 2018 r.

/-/SSO B. Urbańska-Woike

Sygn. akt: IV U 104/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 15.12.2016 roku, znak: (...), odmówił A. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył A. B.. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. W uzasadnieniu wskazał, że jest niezdolny do pracy ,bowiem cierpi na: reumatoidalne zapalenie stawów, śródmiąższowe włóknienie płuc, osteopenię i zaćmę posterydową.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podnosząc, że w wyniku przeprowadzonego badania lekarskiego komisja lekarska uznała, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Dlatego też nie przysługuje mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 25.10.2011 roku wnioskodawca A. B., ur. (...), złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem lekarza orzecznika organu rentowego, po rozpoznaniu: reumatoidalnego zapalenia stawów, wczesnej fazy zmian śródmiąższowych w płucach oraz choroby wrzodowej dwunastnicy w wywiadzie, odwołujący został uznany za osobę okresowo częściowo niezdolną do pracy do dnia 30.11.2014 roku. Biorąc powyższe za podstawę Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 30.12.2011 roku przyznał ubezpieczonemu prawo do wnioskowanego świadczenia do powyższej daty. Mocą kolejnej decyzji organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy do dnia 30.11.2016 roku.

Wobec upływu czasu na jaki przyznano świadczenie, skarżący wniósł o ustalenie prawa do renty na dalszy okres. Orzeczeniem komisji lekarskiej organu rentowego, po rozpoznaniu: śródmiąższowego włóknienia płuc w przebiegu RZS, reumatoidalnego zapalenia stawów oraz zaćmy posterydowej, skarżący nie został uznany za osobę niezdolną do pracy. Na tej podstawie organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 15.12.2016 roku odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Skarżący leczy się w poradni reumatologicznej i instytucie gruźlicy i chorób płuc oraz u lekarza rodzinnego. Do 2011 roku pozostawał w zatrudnieniu (29 lat) jako pracownik fizyczny – brygadzysta przy produkcji opakowań.

(dowód: plik I-III akt ZUS dot. odwołującego)

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującego, w szczególności ustalenie czy wnioskodawca nadal po dniu 30.11.2016 roku był osobą niezdolną do pracy. Wymagało to wiadomości specjalistycznych. Celem wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawcy i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych: pulmonologa i reumatologa.

Biegły reumatolog w opinii z dnia 7.03.2017 roku, po rozpoznaniu: reumatoidalnego zapalenia stawów, śródmiąższowego włóknienia płuc w przebiegu choroby zasadniczej, choroby zwyrodnieniowo-dyskopatycznej kręgosłupa, osteopenii, zaćmy posterydowej, niewielkich żyłaków podudzi, choroby wrzodowej dwunastnicy i nadciśnienia tętniczego do obserwacji, uznał wnioskodawcę za okresowo częściowo niezdolnego do pracy nadal po dniu 30.11.2016 roku do dnia 31.03.2018 roku. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca choruje na reumatoidalne zapalenie stawów z potwierdzonymi towarzyszącymi zmianami w układzie oddechowym. W stosunku do orzeczeń organu rentowego z okresu: 2011-2016 uznających odwołującego za niezdolnego do pracy brak jest ewidentnej poprawy jego stanu zdrowia. Nadto stosowane systematyczne leczenie powoduje u skarżącego objawy uboczne tj. zaćmę posterydową i osteopenię. Natomiast biegły pulmonolog w opinii z dnia 13.07.2017 roku, po rozpoznaniu: śródmiąższowego włóknienia płuc w przebiegu RZS, nie uznał skarżącego za osobę niezdolną do pracy z przyczyn pulmonologicznych.

Wobec zastrzeżeń organu rentowego do opinii biegłego reumatologa Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej wskazanego biegłego, który w kolejnej opinii z dnia 5.09.2017 roku podtrzymał swoje poprzednie stanowisko, wskazując w uzasadnieniu, że stan zdrowia wnioskodawcy z racji charakteru schorzenia nie uległ poprawie. Nadto dotychczas wykonywana przez ubezpieczonego praca w kurzu (ładowanie i transport tektury) nie pozostaje bez konsekwencji dla istnienia u niego zmian w płucach.

(dowód: opinie biegłych k. 21-22, 41, 56 akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2016, poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Jednocześnie zgodnie z art. 12 ustawy: niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Nadto przepis art. 102 ust. 1 ustawy stanowi, iż prawo do świadczenia uzależnione od okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki świadczenie to przyznano. Po tym okresie konieczne jest ustalenie prawa do dalszej renty. Zgodnie z art. 57 tej ustawy jednym z warunków przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest taki stan zdrowia, który uzasadnia ocenę, że niezdolność ta nadal występuje i to w rozumieniu art. 12 ustawy. Oznacza to, że nie każdy stan chorobowy warunkuje prawo do renty, lecz tylko taki, który narusza sprawność organizmu w stopniu ograniczającym lub wykluczającym zdolność do wykonywania pracy zarobkowej.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy wnioskodawca nadal po dniu 30.11.2016 roku był osobą, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (całkowita niezdolność), albo pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (częściowa niezdolność).

Zważywszy, iż do rozstrzygnięcia powyższej kwestii potrzebna jest wiedza specjalna, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu reumatologii i pulmonologii. Wprawdzie biegły pulmonolog w swojej opinii uznał skarżącego za zdolnego do pracy z przyczyn pulmonologicznych, ale biegły lekarz reumatolog w opinii z dnia 7.03.2017 roku, uzupełnionej opinią z dnia 5.09.2017 roku, oceniając ogólny stan zdrowia wnioskodawcy uznał, że jest on osobą okresowo częściowo niezdolną do pracy po dniu 30.11.2016 roku do dnia 31.03.2018 roku.

Zdaniem Sądu opinie biegłego reumatologa są jasne, logiczne, pełne i zasługują na uwzględnienie. Zostały sformułowane po przeanalizowaniu historii chorób wnioskodawcy znajdujących się w aktach sprawy i rentowych. Biegły sporządzający te opinie dokonał bardzo starannego wszechstronnego rozpoznania, a wydane orzeczenia uzasadnił. Zważywszy na charakter stwierdzonych u wnioskodawcy schorzeń, a także ze względu na jego wiek (57 lat) i przebieg pracy zawodowej (do 2011 roku pozostawał w zatrudnieniu jako pracownik fizyczny), brak jest podstaw do kwestionowania zasadności powyższych opinii. Zostały one opracowane przez specjalistę w zakresie zdiagnozowanych u odwołującego chorób, który posiada odpowiednie przygotowanie i doświadczenie zawodowe. W ocenie Sądu mógł on obiektywnie ocenić ogólny stan zdrowia ubezpieczonego, stopień wpływu rozpoznanego u niego reumatoidalnego zapalenia stawów na inne narządy, oraz stopień niezdolności skarżącego do pracy po wskazanej dacie.

Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika organu rentowego o powołanie nowego zespołu biegłych z udziałem lekarza reumatologa, bowiem w ocenie Sądu stanowisko tego organu stanowi ogólną polemikę z tezą opinii wskazanego biegłego i jest wynikiem jedynie jednostronnej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego. Biegły ten po analizie zastrzeżeń tego organu do opinii z dnia 7.03.2017 roku wskazał wyraźnie, że stan zdrowia wnioskodawcy z racji charakteru rozpoznanego u niego schorzenia podstawowego (RZS) nie uległ poprawie w porównaniu ze stanem zdrowia ubezpieczonego z lat: 2011-2016, kiedy to był uznawany przez organ rentowy za osobę częściowo niezdolną do pracy.

Nadto biegły podkreślił, że dotychczas wykonywana przez ubezpieczonego praca w kurzu (ładowanie i transport tektury) nie pozostaje bez konsekwencji dla istnienia u nie zmian w płucach (śródmiaższowego włóknienia płuc). W ocenie Sądu powołane zastrzeżenia są w istocie tożsame w treści z wniesionymi do poprzedniej opinii biegłego, do których biegły odniósł się w kwestionowanej opinii. Wobec powyższego Sąd nie miał podstaw do powołania kolejnego zespołu biegłych uznając, iż stan zdrowia ubezpieczonego został dostatecznie wyjaśniony.

Sąd podzielił opinie biegłego lekarza reumatologa wskazujące, że rozpoznane u skarżącego schorzenia powodują ograniczenie sprawności jego organizmu w stopniu pozwalającym na ocenę, że był on nadal po dniu 30.11.2016 roku okresowo częściowo niezdolny do pracy do dnia 31.03.2018 roku. Tym samym ubezpieczony spełnia przesłanki konieczne do przyznania mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w tym okresie (od dnia 1.12.2016 roku) określone przepisem art. 57 ust. 1 w związku z art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2016, poz. 887).

W tym stanie rzeczy Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.

/-/ SSO Beata Urbańska-Woike